

VÍŤAZNÝ ŽIVOT

1/2009

V PRÍBEH ULFA EKMANA NAŠIEL SOM SVOJ OSUD

A CIRKVI SLOVO ŽIVOTA VO ŠVÉDSKU

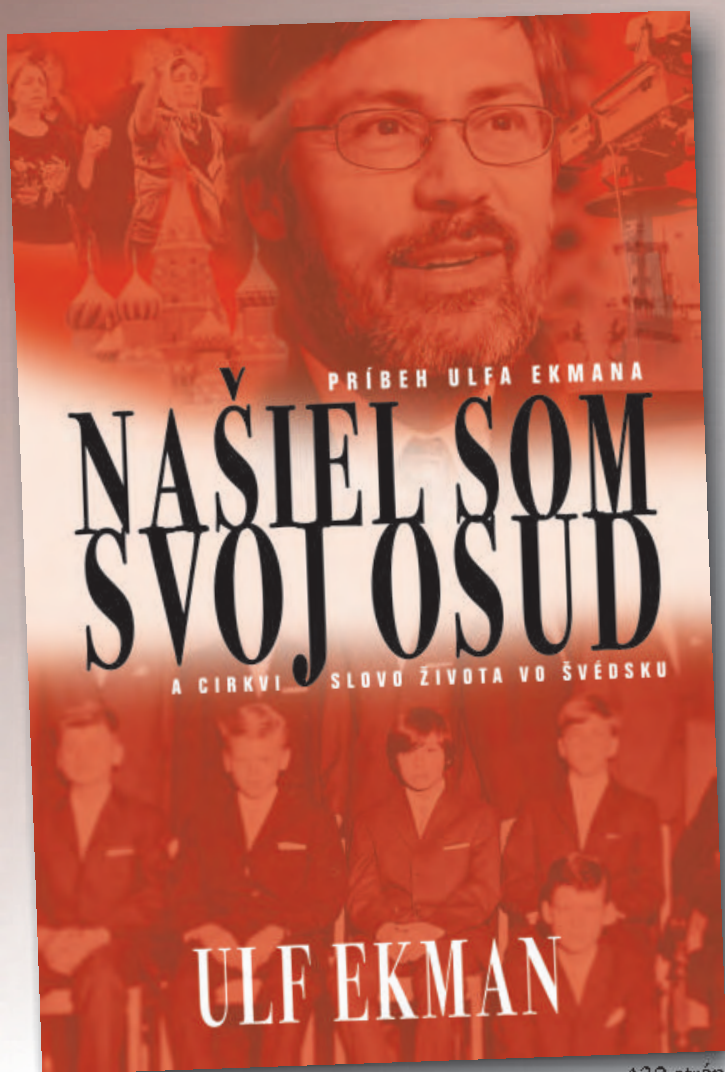
Spasenie je dar z milosti
Skutočný príbeh [str. 4]

**Izrael a jeho
právo na život**
Správy z Izraela
[str. 13]

**Dary Ducha Svätého
v našich zboroch**
Rozhovor [str. 8-9]

Našiel som svoj osud

132 strán

Vyučovanie o viere spôsobilo vo Švédsku duchovnú explóziu

Vydáme sa po stopách Ulfa Ekmana od jeho detstva, ktoré prežil v Göteborgu, až k vzniku cirkvi Slovo života v Uppsale, ktorá je dnes strediskom kresťanského vzdelávania, evanjelizácie, misie a reformácie vo Švédsku i po celom svete.

Je to pútavé prerozprávanie histórie cirkvi Slovo života. Nájdete v nej príbehy o Božích zázrakoch uprostred misie v bývalom Sovietskom zväze a v juhovýchodnej Európe, svedectvá o odpovediach na modlitby pri stavbe cirkevnej budovy či počiatkoch práce Operácie Jabotinský. To všetko sa odohrávalo za neustáleho prenasledovania od novinárov a politikov, v atmosfére chladného prijatia, ba až nepochopenia zo strany niektorých cirkevných vedúcich 80-tych rokov minulého storočia. Autor opisuje, ako Pán premenil problémy na víťazstvá, no zároveň sa nevyhýba sebareflexii. Táto kniha je aj výzvou k ďalším prielomom pre cirkev 21. storočia.

UŽ V PREDAJI!

6,49 EUR

ULF EKMAN je zakladateľom Cirkvi Slovo života v Uppsale vo Švédsku. Je dynamickým kazateľom, ktorý sa zameriava na budovanie pastorov a cirkevných lídrov po celom svete. Povzbudzuje ľudí, aby sa navrátili k Božiemu slovu a znova mu začali naozaj dôverovať. Ulf Ekman je autorom viac ako štyridsiatických knižných titulov, ktoré boli preložené do tridsiatich jazykov. V slovenskom jazyku vyšli jeho knihy *Tvorivá myseľ*, *Apoštolská služba* a *Zrodený pre víťazstvo*.

OBSAH

skutočný príbeh

- **Spasenie je dar milosti**
Ivana Laurovičová **str. 4**

z nášho zboru

- **Uzdravenie Božou mocou**
Návšteva Pera Cedergårdha **str. 5**

z nášho zboru

- **Nový ročník biblickej školy v Bratislave!** **str. 6**

z nášho zboru

- **Vďačnosť za rok 2008**
Svedectvá **str. 7**

z nášho zboru

- **Dary Ducha Svätého v našich zboroch**
Seminár s Ākem Carlsonom **str. 8-9**

Nová kniha

- **Ulf Ekman**
Našiel som svoj osud
Úryvok z vybranej kapitoly **str. 10-11**

správy zo sveta

- **„Nokijské prebudenie“** **str. 12**

správy z Izraela

- **Izrael a jeho právo na život**
Agresia alebo obrana? **str. 13**

Pripavujeme na vydanie

- **17 zákonov tímovej práce**
John Maxwell **str. 14**

reportáž

- **Rumunsko pre Ježiša**
pastor Martin Hunčár
v Nadlaku **str. 15**

cirkevné dejiny

- **Apokryfy (1.-4. storočie)**
Skrytá pravda alebo mýtus? **str. 16**

inzercia

- **Detský tábor Slovo života**
Poniklec 2009 **str. 17**

inzercia

- **Objednajte si kázania na Mp3** **str. 18**

fotogaléria

- **Zo života zboru** **str. 19**

inzercia

- **Pripravované zhromaždenia**
27. – 29. marca
Konferencia viery v PKO **str. 20**

Kto zastaví dážd'?

Som rád, že sa s vami môžeme stretávať na stránkach nášho časopisu aj v tomto roku. Som presvedčený, že Božie slovo má obrovskú moc, či už vo forme hovorenej alebo tlačenej. Božie slovo vo forme letákov a spisov malo veľký vplyv na celú Európu pri reformácii v 16. storočí. Nebolo isto náhodou, že len niekoľko dekád predtým, Johannes Gutenberg vynášiel tlačiarenský stroj, ktorý napomohol šíreniu Biblie a Lutherových spisov.

Naše vydavateľstvo pre vás pripravuje vynikajúce tituly aj v tomto roku. Kniha od Ulf Ekmana **Našiel som svoj osud**, ktorú dostanete už na našej marcovej konferencii, je nielen nesmierne pútavým rozprávaním, ale aj prierezom Božích nadprirodzených zásahov v priebehu 25-ročnej histórie Slova života: historické otvorenie Sovietskeho zväzu, stretnutia s významnými mužmi tohto sveta, stavba cirkevnej budovy, misijné prielomy, prorocké vedenie či história nepochopiteľného prenasledovania.

V rozhovore s Āke Carlsonom sa vraciame aj k dôležitej kampani „Danube festival“ v roku 1993, ktorá bola dôležitým medníkom aj v našej práci. Ulf Ekman vtedy po prvýkrát navštívil Bratislavu a priniesol prorocké slovo (nájdete ho na našej webovej stránke), ktoré sa postupne začína naplňať.

Slovo života malo vtedy podpísanú dohodu s STV o vysielaní zhromaždení naživo, ale na zásah niektorých ľudí Slovenská televízia od zmluvy jednostranne odstúpila. V prorockom slove však zaznelo, že aj keď sa ľudia snažia kontrolovať dážd', nepodari sa im to a že Boží vietor bude vanúť silnejšie a silnejšie. Bude odstránená spútanosť minulých generácií a Boh si pozdvihne

služobnosti, ktoré budú prúdiť v jeho pomazaní a prinesú vyslobodenie.

Jedným z nástrojov vybudovania takýchto služobníkov je aj biblická škola. Mnohokrát po obrátení ostávajú veriaci len pri základoch a postupne strácajú zanietenosť, ktorú mali na začiatku.

Biblická škola je pre vás úžasnou príležitosťou, aby ste prehĺbili svoj vzťah s Pánom, hľadali Božie povolanie pre svoj život a rozbehli sa za Ježišom s novou radosťou a vytrvalosťou. Už len skutočnosť, že existujú ľudia, ktorí sa rozhodli venovať osem mesiacov svojho života intenzívnemu štúdiu Božieho slova, je dôležitým faktorom duchovného prebudenia.

Celosvetová hospodárska kríza je potvrdením toho, že sa nemôžeme spoliehať iba na systém tohto sveta. Ako kresťania môžeme vždy nachádzať svoj zdroj v Bohu. Podobne ako Izák, napriek tomu, že žil v období hladu, verne „sial v tej zemi“.

Neprestaňme konať dobro v tomto čase. Sejme do Božieho kráľovstva, pomáhajme jeden druhému a Boh nás požehná podobne ako Izáka. V prvej Mojžišovej 26:12 sa hovorí, že „*našiel toho roku, že sa mu urodilo stonásobne, a Hospodin ho požehnal.*“

pastor Peter Čuřík

Ivana Laurovičová

Spasenie je dar z milosti

Moje poznávanie Boha začalo už v detstve, keďže som vyrastala v kresťanskom prostredí na južnom Slovensku. Odkedy sa pamätám, každú nedeľu sme chodili na kresťanské zhromaždenia. Rodina i zbor mi dali dobrý duchovný základ, za čo som Bohu veľmi vďačná. Nikdy som nemusela hľadať „pravdu“ v iných náboženstvách alebo filozofických smeroch, viera v Boha mi bola vštepená už od detstva, a preto som o Božej existencii nikdy nepochybovala.

Vlastnou silou to nepôjde

Otázkou však pre mňa stále ostávalo, aký Boh v skutočnosti je. Predstavovala som si Ho ako starého bielovlasého dedka, ktorý čaká na každú moju chybu, aby ma za ňu patrične potrestal. V mojich očiach to bol predovšetkým prísny a spravodlivý Boh, ktorý nenávidí hriech. Toto všetko je síce pravda, ale pravdou je i to, že Boh miluje hriešnika! Slová o Božej láske som si vysvetľovala tak, že Boh miluje tých, ktorí Ho poslúchajú, ktorí sú takpovediac vzornými kresťanmi. A tak som sa navonok snažila byť vzornou kresťankou. Riadila som sa všetkými „musíš“ a „nemôžeš“ v kresťanskom živote (podľa toho, ako som to ja chápala).

Čítala som si Bibliu a iné kresťanské knižky, modlila som sa, chodila som na kresťanské zhromaždenia. Snažila som sa žiť tak, aby som si zaslúžila Božiu lásku, alebo skôr, aby som si „nezaslúžila“ jeho hnev. Chodila som vo vlastnej sile a v skutočnosti som Boha neprosila o pomoc. Myslela som si, že žiť správne je moja povinnosť, moja zodpovednosť a vyžaduje sa to odo mňa i bez Božej pomoci. Môj životný štýl vyúsťoval do dvoch extrémov. Ak sa mi darilo správne žiť, bola som na seba hrdá (bola som pyšná na svoju pokoru!), a keď sa mi nedarilo žiť správne, tak som prepadávala odsúdeniu a menejcennosti.

Ako Boh vypočul moju modlitbu

Ísť vo vlastnej sile bez Božej pomoci sa nedá (minimálne nie dlhodobo), a tak tých mojich pádov bolo čoraz viac a moje odsúdenie čoraz väčšie. Začala som prosiť Boha o pomoc. Prosila som Ho, aby ma nelákali veci tohto sveta, aby hovoril ku mne cez svoje Slovo, aby som cítila jeho prítomnosť; jednoducho, aby ma k sebe pritiahol bližšie. Takto som sa modlievala asi pol roka. Potom som si uvedomila, že medzitým došlo v mojom živote k veľkému obratu. Boh skutočne vypočul moju modlitbu. Pomaly ma k sebe priťahoval, hovoril mi o Jeho láske ku mne a o hodnote, ktorú mám kvôli Ježišovej krvi a nie kvôli mojim vlastným zásluhám.

Už som viac nepotrebovala hrať „kresťanskú tvár“ pred inými ľuďmi alebo dokonca sama pred sebou. Pamätám sa, ako som o siedmej večer utekala od kamarátok domov, aby som mohla byť zopár hodín s Pánom. Nebolo to viac preto, že by som musela, ale preto, že som chcela. Túžila som byť s mojím Pánom viac než s kýmkoľvek iným a kdekoľvek inde. Dostala sa mi do rúk kniha o Duchu Svätom, ktorú som úplne hltala. Začala som sa modliť za krst Duchom Svätým. Dňa 19. 9. 1999 som bola pokrstená vo vode a ako som vychádzala z vody, Duch Svätý na mňa zostúpil! To bol najúžasnejší pocit, aký som kedy zažila! Tento významný deň upevnil moje chodenie s Pánom.

Božia milosť je tá najlepšia cesta

Viem, že som ešte na začiatku môjho chodenia s Pánom. Ešte bude veľa vecí, ktoré sa budem musieť naučiť, veľa oblastí, v ktorých budem musieť porásť. Ale niečo viem už teraz! Žiť správne sa bez Božej pomoci nedá. Nedá sa Mu zapáčiť svojimi skutkami ani si zaslúžiť Jeho lásku. Jediný spôsob, cez ktorý sme predstupovať pred Boha, je KRV Ježiša Krista, ktorá nás očisťuje od každého hriechu a robí nás spravodlivými. Očistenie a prijatie sú Božím darom, darom, za ktorý nemožno zaplatiť. Jediné, čo môžem ja alebo ty s týmto darom urobiť, je s vďačnosťou ho prijať a žiť podľa toho. Žiadna falošná pokora typu „ja nie som hoden Božej lásky“ nie je na mieste. Kráčaj smelo v Božom odpustení a prijatí. To je pre Neho najväčšou odmenou za Jeho dar!

Od leta roku 2004 bývam v Bratislave, kde študujem na vysokej škole a stala som sa členkou zboru Slovo života. Počas týchto rokov stále viac poznávam Pána a jeho pomoc i priazeň od vecí veľkých až po tie najmenšie detaily. Vďaka tejto priazni verím, že tento rok úspešne ukončím štúdium sociológie a od septembra nastúpim na biblickú školu v Bratislave.

„Milosťou ste spasení skrze vieru, a to nie zo seba, je to dar Boží“ (Ef 2:8).

Uzdravenie Božou mocou

Návšteva Pera Cedergårdha

Per, aký predmet si vyučoval na biblickej škole?

Vyučoval som o uzdravení. V osemdesiatych rokoch sme zažili uzdravujúce prebudenie, ale stále je pred nami ešte dlhá cesta, ktorou musíme prejsť, aby sme tejto pravde porozumeli vo väčšej miere. Musíme mať trpezlivosť aj s tými, ktorí toto zjavenie ešte neprijali. Ďalším problémom býva, že mnohí držia Bibliu len v ruke a nevložili ju do svojho srdca. Nechcel som zároveň, aby vyučovanie prebiehalo len na čisto teoretickej rovine, ale aby bolo aplikované aj praktickým spôsobom. V posledný deň mojej návštevy som sa modlil za ruky študentov, aby to uzdravujúce pomazanie, ktoré mi Boh dal, bolo odovzdané ďalej a aby aj oni mohli uzdravovať chorých. Je taktiež dobré si uvedomiť, že nemusíme začať tým, že budeme „kriesiť mŕtvych“. Treba začať tam, kde sa vo svojej viere momentálne nachádzame.

Per Cedergårdh nás navštívil už po tretíkrát. Okrem toho, že vyučoval na biblickej škole, usporiadali sme s ním niekoľko uzdravujúcich zhromaždení v Bratislave a Galante. Pán sa mocne priznával k službe a veľa ľudí prežilo Boží dotyk.

Ako vnímaš biblickú školu v Bratislave?

Je to úžasné privilegium, že ju môžete mať. Určitým spôsobom je to priekopnícka práca a jej význam spočíva hlavne v tom, že trénujete veriacich a služobníkov, ktorí budú prinášať ovocie na Božiu slávu po celý život a nie iba jeden či dva roky. Verím, že absolventi tejto biblickej školy neovplyvnia len váš národ, ale aj okolité krajiny. Preto chcem povzbudiť každého, kto biblickou školou ešte neprešiel, aby určite prišiel na budúci rok!

Na zhromaždeniach si uvádzal viaceré príklady uzdravenia. Mohol by si sa aspoň o jeden z nich podeliť aj s našimi čitateľmi?

V mojej službe je veľmi dôležité slovo poznania. Ak mi Boh dá konkrétne slovo poznania, potom sa môžem modliť za ľudí s absolútnou smelosťou, lebo viem, že je to Boh, ktorý prehovoril a Jeho zámerom je týchto ľudí uzdraviť. Počas kampane na Ukrajine som na zhromaždení dostal asi 50 rôznych slov poznania, na ktoré ľudia okamžite reagovali. Boh mi napríklad povedal o žene, ktorá mala dieru vo svojom

srdcovom svale. Slovo pokračovalo v tom zmysle, že uvedená žena potrebuje operáciu, lebo inak zomrie. Keď som tieto slová vyslovil, Boh mi zjavil viacej podrobností, že táto žena už jednu operáciu mala, ale nedopadla dobre. Na pódium ihneď prišla žena vo veku približne 50 rokov. Keď sme sa za ňu modlili, Boh sa jej pred našimi očami dotkol. Je jasné, že jej uzdravenie sme nemohli skontrolovať na mieste. Avšak pastor mi neskôr oznámil, že keď táto žena začiatkom ďalšieho týždňa navštívila nemocnicu a prešla potrebnými vyšetreniami, stalo sa niečo veľmi zaujímavé. Lekár okomentoval výsledky asi týmito slovami: „Vyzerá to tak, že druhá operácia prebehla veľmi úspešne. Diera v tvojom srdci je úplne zacelená. Blahoželám!“ Všetci, samozrejme, veľmi dobre vieme, kto bol tým úspešným chirurgom! (Smiech)

Čo významné si sa za tie roky naučil o uzdravení?

Jednou z dôležitých vecí, ktoré si ľudia musia uvedomiť, je fakt, že existuje rozdiel medzi procesom a zázrakom uzdravenia. Niekedy Boh pri uzdravovaní používa proces, a inokedy koná tak, že v okamihu učiní zázrak uzdravenia. Veľakrát nám chýba trpezlivosť.

Zázračné uzdravenie kostrče

Počas návštevy pastora Pera Cedergårdha zo Švédska, ktorý mal uzdravujúce zhromaždenie vo štvrtok večer 27.11.2008 v priestoroch biblickej školy, sa udialo niečo úžasné! Na zhromaždení som bola spoločne s mojou švagrinou, ktorá dala kazateľovi obyčajnú papierovú vreckovku, aby sa za ňu pomodlil. Na nasledujúci deň ma navštívila moja svokra, ktorá zatiaľ nie je veriaca, a mala vážne problémy s kostrčou. Jej stav bol za posledné roky taký vážny, že mala neustále bolesti a nemohla vôbec sedieť. Tak sme zobrali tú papierovú vreckovku (ktorá už nebola obyčajná), priložili sme ju na boľavé miesto a pomodlili sme sa. Dnes už svokra ani vôbec nevie, že ju niekedy kostrč bolela a môže sedieť úplne normálne. Vďaka Pánovi Ježišovi za všetko, čo pre nás robí!

Táňa, Bratislava

Nový ročník biblickej školy v Bratislave!

Veľmi sa tešíme, že môžeme otvoriť ďalší ročník dennej biblickej školy Slova života v Bratislave. V čase, kedy píšem tieto riadky, sa študenti prvého ročníka 2008/2009 už prehupli do druhej polovice svojho štúdia. Na ranných chválach a modlitbách prežívame nádherné chvíle, Boží Duch často vedie učiteľov naozaj špecifickým spôsobom.

Veľkým poženianím biblickej školy je aj rôznorodosť učiteľov, ktorí prinášajú rôzne obdarovania a dôrazy. Verím v prenos pomazania. Verím, že Boh k nám veľakrát hovorí aj cez dary služobnosti, a to nielen v tom, čo hovoria, ale aj cez príklad, ktorý nám zanechávajú a pomazanie, ktoré dostali od Boha.

Niektorí sú typickými učiteľmi, ktorí doslova „otvárajú Písma“, ako tomu bolo v Lukášovi 24:32. Iní prinášajú pastoračné pomazanie s neprehliadnutelnou láskou k cirkvi a stabilitou v službe. Mnohí z týchto služobníkov sú skúsenými misionármi, ktorí majú za sebou mnoho rokov vernej služby na misijnom poli a apoštolské porozumenie pre Telo Kristovo. Pri modlitbách za študentov Boh často uvoľňuje dary Ducha Svätého, aby mohli veriaci rásť v poznaní Pánovej vôle.

Študenti prechádzajú naprieč Svätým Písmom v 24 predmetoch, ako sú napríklad prehľad Starej a Novej zmluvy, viera, autorita veriaceho,

skutky apoštolov, list Rimanom, evanjelizácia, uzdravenie, príprava na službu a mnohé ďalšie. Okrem stretávania sa na domácich skupinách a rôznych evanjelizačných aktivitách, ktoré sú súčasťou biblickej školy, čaká študentov koncom apríla aj misijný výjazd. Pripravujeme pre nich cesty do Českej republiky, Rumunska, Srbska, Ukrajiny a Poľska. Po siedmich mesiacoch pri nohách Ježiša Krista je najvyšší čas začať dávať to, čo prijali.

Rok v biblickej škole sa môže stať jedným z najdôležitejších vo vašom živote. Je to rok, kedy prijmete veľa poženianí, ale tiež rok, kedy budete čeliť viacerým výzvam. Zvládnuť všetko po finančnej stránke, naučiť sa podriaďovať autoritám, zvyknúť si na disciplínu, pripravovať sa na testy atď. Myslím si však, že toto je veľmi dôležité pre zdravý rast každého kresťana. Ak má Boh vyliat v posledných časoch svojho Ducha na každé telo (Sk 2:17), potom bude potrebovať zrelých veriacich. Tak ako sa fyzická kondícia nedá získať bez pravidelného cvičenia či posilňovania, kedy dobrovoľne vystavujete svoje telo námahe, podobne zdravá duchovná kondícia bude vyžadovať určitú obeť a úsilie. Ovocie takéhoto nasledovania Pána však stojí za všetko sebazaprenie.

Boh nás poslal, aby sme „vybavili Boží ľud slovami viery, ukázali mu duchovné zbrane, ktoré má, naučili ho tieto zbrane

používať a vyslali ho do víťaznej bitky pre Pána.“ Pán Boh nás nespasil len preto, aby sme unikli „budúcemu hnevu“, ale aj preto, aby sme sa stali nástrojmi jeho poženiania. Budete vidieť, podobne ako tisíce študentov po celom svete, ktorí takouto biblickou školou od roku 1983 prešli, že Boh sa o vás počas štúdia nadprirodzene postará. Najbezpečnejším miestom pre kresťana je zostať v Božej vôli. Napriek tomu, že práve tam môže zakúšať realitu duchovného zápasu alebo ostrosť ohnivých šíпов nepriateľa, len v Božej vôli má všetky Božie zaslúbenia a nesie ovocie. Opýtajte sa na modlitbu Pána, či aj vás nevolá do biblickej školy v Bratislave. Začíname 17. septembra 2009. Verím, že pre mnohých z vás bude práve ročník 2009/2010 prielomový.

Peter Čuřík

Všetky informácie nájdete v brožúre, ktorá je vložená do časopisu, alebo na stránke

www.ulfekman.org/wolbc-centraleurope

Ak máte ďalšie otázky ohľadne biblickej školy, zavolajte nám na telefónne číslo 02-44461192.

Vďačnosť za rok 2008

Dávid nám vo svojom 103. žalme pripomína, aby sme „nezabúdali na nijaké z Božích dobrodení!“ Tak veľakrát nás Pán požehná a vypočuje naše modlitby. Je čas, aby sme mu boli vďační. Dávid doslova hovorí: „Dobroreč Hospodinovi moja duša, celé moje vnútro jeho svätému menu.“ Apoštol Pavol dodáva, že ďakovaním budeme neustále naplňaní Duchom Svätým (Ef 5. kap.) Tu je niekoľko svedectiev z biblickej školy a od veriacich z nášho zboru:

Ďakujeme Bohu! V minulom roku sme kúpili byt – predtým sme tam bývali v nájme a kúpili sme najkrajší byt v celej bytovke. Dostali sme, tesne pred finančnou krízou, oveľa výhodnejší úver, než je tomu teraz. Všetka sláva patrí Bohu!

Ďakujem za obrátenie môjho manžela a modlitbu spasenia mojich dcér na Vianoce. Veľká vďaka aj za biblickú školu.

Ďakujem ti Pane Ježišu, že si ma uzdravil z leukémie!

Ďakujem ti Pane, že si mi dal v roku 2008 milosť a silu čeliť Goliášom v mojom živote. Ďakujem ti, že si ma previedol. Ďakujem za biblickú školu, za rozmnoženie našej skupiny, za bratov a sestry. Ďakujem za tvoju lásku, pokoj a radosť!

Drahý Otče nebeský, ja ti ďakujem Pane Ježiši! Ďakujem, že si mně poslal do Bratislavy! Ďakujem ti za biblickou školu, ďakujem ti za novou rodinu, za pastora Slova života Petra Čuříka, za Martina Hunčára, Ľubu, Mirku, za chválicí skupiny!

Ďakujem Pane, že si ma viedol po celý rok, nič nám nechýbalo a požehnal si nás novými kancelárkami!

Vďaka Bohu, že si mi dal prácu, ktorá mi ani na myseľ nevstúpila, veľmi si to vážim – prácu, vynikajúcich kolegov a finančné požehnanie v tejto práci.

Ďakujem môjmu Bohu, že semeno financií, ktoré som roky siala do cirkvi prinieslo mnohonásobnú žatvu. Vďaka ti Pane!

Ďakujem Pánovi za biblickú školu, za všetkých učiteľov, spolužiakov, za veľké požehnanie vo všetkom, za uzdravenie, za nové zjavenia – hlavne o Božej láske a добрote Božej!

Chceme sa poďakovať nášmu Bohu a Spasiteľovi za jeho požehnanie v mojom podnikaní, v našom manželstve i za naše tri deti, ktoré nám požehnal. Chcem sa ti poďakovať Ježiš aj za to, že si vytrhol môjho otca zo smrteľnej diagnózy a teraz sa mu darí oveľa lepšie.

Åke Carlson

Dary Ducha Svätého v našich zboroch

Seminár s Åkem Carlsonom

S pastorem Åkem Carlsonom sme prežili fantastický seminár. Vyučovanie zo sobotného popoludnia, 24.1., s názvom „Abrahám: Zmluva ako kotva nádeje“, sme vybrali za CD mesiaca, pretože sme presvedčení, že vás toto poslanstvo veľmi povzbudí a posilní vo viere. Seminár bol hojne navštívený, odhadujeme, že na nedeľnom rannom zhromaždení bolo 250 návštevníkov.

Na biblickej škole bolo témou týždňa „Vyslobodenie“. Åke je vyštudovaným psychológom s mnohoročnými skúsenosťami kresťanského poradcu, pričom práve v tomto predmete je naozaj doma. Študenti sa ocitli už v druhej polovici svojho štúdia a tento týždeň bol pre mnohých dôležitým predelom v ďalšom nasledovaní Božieho povolania pre ich životy. Už sa tešíme na budúci ročník biblickej školy, kde bude tento predmet znova vyučovať Åke Carlson.

Dovoľte nám, aby sme vám priblížili život a službu tohto kazateľa v nasledujúcom rozhovore.

Pastor Åke, boli sme veľmi požehnaní vašou službou, či už to bolo počas týždňa na biblickej škole, alebo na seminári, ktorý sme mali cez víkend. Skús nám priblížiť tvoje dojmy z tohtoročnej návštevy Slovenska.

Všade tam, kde je kázané Božie Slovo, prichádza viera, ako o tom čítame napríklad v liste Rimanom 10:17. Na biblickej škole sme mali úžasnú príležitosť stráviť v tomto Slove celý týždeň, čo nepochybne prinieslo isté výsledky. Vyučoval som predmet *Vyslobodenie*. Vždy veľmi rád kážem na túto tému, lebo je to niečo, čo sa dá hneď aj uviesť do praxe. Všimol som si, ako v priebehu týždňa rástla úroveň viery a očakávania v životoch študentov. Potom nie je žiadny problém vidieť, ako Duch Svätý potvrdzuje kázané Slovo.

Nie mnohí si pamätajú tvoju prvú návštevu Slovenska v roku 1993. Mohol by si nám teda aspoň pár vetami priblížiť toto obdobie?

Celé sa to narodilo v srdci evanjelistu Bengta Wedelmana. Ten zorganizoval v roku 1993 evanjelizačný výjazd do krajín bývalého Sovietskeho bloku. Vyslali sme zo Švédska tri autobusy plné veriacich z nášho zboru a ja som bol vedúci jedného z tímov. Najprv sme pricestovali do Viedne, kde sme mali evanjelizáciu v centre mesta pri soche

Amhofa. Až neskôr sme sa dozvedeli, že toto strategické miesto vlastne zobrazuje udalosť z rakúskych dejín, ktorá nie je až taká prajná pre nás Švédov. Ide o vyjadrenie vďaka rakúskeho ľudu Panne Márii za jej ochranu pred Švédmi v tridsaťročnej vojne, ktorá prebiehala v 16. storočí... (smiech). Tak či onak, mali sme tu úžasné zhromaždenie s chválami, svedectvami a kázaním Božieho slova. Spomínam si, ako za nami prišiel istý mladík a žiadal nás o modlitbu, nakoľko jedna z jeho nôh bolo cca o päť centimetrov kratšia. Keď som sa za neho pomodlil, zrazu vyskočil a začal skákať a behať hore-dolu ako kengura (nikdy predtým totiž nebehal). Pán ho zázračne uzdravil!

V Rakúsku sme zostali tri dni a potom sme pokračovali loďou po Dunaji priamo do Bratislavy. Tu sme mali viacero evanjelizácií v uliciach mesta, vo väzení a dokonca sme kázali vo vojenskom tábore – veliteľ totiž prikázal vojakom počúvať. Pamätám si, ako som prorokoval, že Slováci budú raz slobodným národom. Okrem toho sme mali veľké zhromaždenie v športovej hale, kde kázal aj pastor Ulf Ekman. Počas tohto zhromaždenia bolo jedno mladé rómske dievča nadprirodzene vyslobodené od ducha hluchonosti a prijalo uzdravenie. Následne sme kázali na štadióne v Komárne. Tu som na

vlastné oči videl, ako po modlitbe mizli rakovinové nádory. Bolo to úžasne!

Potom sa naše tímy presunuli na námestie do Budapešti, kde sme usporiadali nádherné zhromaždenia s hudbou a drámou. Pokračovali sme k srbskej hranici až do Belehradu, kde sme mali takisto veľmi úspešnú kampaň.

Čo by si odporučil našim čitateľom pre to, aby mohli viac prúdiť v daroch Svätého Ducha?

Je dôležité, aby sme študovali, čo apoštol Pavol radí kresťanom v Korinte (viď. 1Kor 12). Veľmi tam zdôrazňuje, aby sme neboli nevedomí, pokiaľ ide o duchovné veci. Inde hovorí, že sa máme horlivo snažiť o duchovné dary. Pavol potom zmieňuje skutočnosť, že pred obrátením chodili korintskí kresťania k nemým modlám. To znamená, že tieto modly nemali schopnosť hovoriť. Pavol v týchto pasážach veľmi často používa slová ako „hovoriť“ a „rozprávať“, z čoho logicky vyvodzujem, že „ústna“ služba má v živote kresťana veľmi dôležité miesto. Zahŕňa to rozličné druhy jazykov, ich výklad, prorocko, slovo poznania a slovo múdrosti, teda až päť darov z deviatich, ktoré apoštol Pavol v 12. kapitole listu Korint'anom vymenúva.

Čo sa týka prorockta, v Novej zmluve je určené hlavne na

napomínanie, potešovanie, podopieranie a usmerňovanie Tela Kristovho. Avšak žiadne proroctvo sa nenaplní automaticky. Vždy je tam podmienka „ak“. Preto sa za prorocké slovo musíme modliť a očakávať ho, až pokiaľ ho neuvidíme naplnené.

Samozrejme, kľúčom k darom Ducha je byť pokrstený v Duchu Svätom. Veľmi rád sa modlím za tento dar a často som svedkom toho, ako ho ľudia prijímajú. Aj na včerajšom zhromaždení niekoľko ľudí prijalo dar Ducha Svätého. Je úžasné vidieť, ako človek po krste prijme novú silu a pomazanie svedčiť o Pánovi, čítať Písmo a chodiť vo väčšom víťazstve nad hriechom. V tomto pomazaní však potrebuješ ďalej rásť a rozvíjať ho. To znamená, že postupuješ od bežného hovorenia v jazykoch, ktoré slúži na tvoje vlastné budovanie, k hovoreniu „v rozličných druhoch jazykov“. Tu by som rád zdôraznil, že tento krok nie je veľký. Je to niečo úplne prirodzené. Pavol nás povzbudzuje, aby sa ten, kto hovorí jazykom, aj modlil, aby mohol vykladať.

Dobrým príkladom je skúsenosť Orala Robertsa. Raz sa prechádzal po poli a modlil sa v nových jazykoch. Zrazu však prešiel do inej úrovne hovorenia „rozličnými druhmi jazykov“ a následne ich začal vykladať. Boh hovoril cez jeho ústa niečo v tomto zmysle: „Tu mi postavíš univerzitu na moju slávu!“ Vtedy za ruku držal svojho syna Richarda (neskorší prezident menovanej univerzity), ktorý mal len

šesť rokov. Bolo to presne to miesto, kde dnes stojí budova známej kresťanskej univerzity *Oral Roberts University*.

Môžeš nám povedať, čo krst v Duchu Svätom spôsobil v tvojom živote?

No, bola to úplná revolúcia. Keď som bol ešte len čerstvo spasený, tak som sa začal veľa modliť v nových jazykoch. Hoci to všetko bolo pre mňa nové a zvláštne, už vtedy som rozumel tomu, že je to veľmi dôležitá súčasť kresťanského života. Modlil som sa pravidelne 45-60 minút denne a Boh vždy prišiel zvláštnym, hmatateľným spôsobom. Prijal som rozličné duchovné vízie, Pán ma sám vyučoval o moci odpustenia a očistenia od hriechu a niekoľkokrát som tiež prijal videnia od Pána.

Prezrad' nám, ako si sa vlastne dostal do Göteborgu, nakoľko si bol dlhý roky aktívny v uppsalskom zbore.

Áno, to je pravda. Bol som aktívne zapojený v cirkvi v Uppsale, kde som viedol modlitebnú školu, vyučoval som na biblickej škole a taktiež som veľa cestoval. Začalo to pravdepodobne už v roku 1986, kedy som spolu so svojou manželkou navštevoval biblickú školu v Uppsale. Mali sme tam raz hosťujúceho kazateľa, ktorý nám prorokoval, že Boh má pre nás nejaké iné miesto pre službu. Jeho radou bolo, aby sme sa za to po celý nasledujúci rok modlili a že Pán nás povedie tým správnym smerom. O rok neskôr som s manželkou počas prázdnin navštívil Dánsko a taktiež Göteborg. Medzitým

som pravidelne cestoval do mesta Jönköping, aby som tam slúžil a teda som sa nazdával, že toto by mohlo byť to miesto, kam nás Pán volá. Keď sme však už boli takmer pripravení sa tam presťahovať, vnímali sme od Pána „stop“. Keď sme sa o tom zdieľali s pastorm Ulfom, požiadal nás, aby sme namiesto toho prebrali prácu v meste Göteborg, kde sa práve uvoľnilo miesto pastora. Okamžite sme teda predali dom a presťahovali sa. Vnímali sme, že toto je presne to miesto, ktoré pre nás Pán pripravil.

Odvtedy už uplynulo sedem rokov a dnes máme v zbere viac ako dvesto riadnych členov, rozvinutú detskú službu a televíznu službu. Okrem toho plánujeme tento rok opäť začať biblickú školu.

Čo si myslíš o dôležitosti biblickej školy pre život kresťana?

Biblická škola je absolútnou nevyhnutnosťou pre každého veriaceho! A to bez ohľadu na to, aké má povolanie. Dokonca aj tí, čo sú povolani do služby ako pastieri, evanjelisti, proroci, učitelia a apoštoli by mali prejsť biblickou školou. Písmo veľmi zreteľne hovorí o tom, že kresťania v prvej cirkvi sa okrem iného pevne držali učenia apoštolov. Sám Pavol učil Božie slovo po celé dva roky v škole „istého Tyrana“ (Sk 19). Na základe tohto môžeme vidieť, že vyučovanie Božieho slova má mať v živote kresťana nepochybne prioritné miesto!

NAŠIEL SOM SVOJ OSUD

Ulf Ekman

Úryvok z vybranej kapitoly:

Znovuzrodený – v Göteborgu

Kniha *Našiel som svoj osud* vás veľmi pútavým spôsobom prevedie históriou cirkvi Slovo života. Ulf Ekman sa v nej, okrem vzrušujúcich udalostí z misijného poľa, zdieľa aj s mnohými osobnými skúsenosťami a pohľadmi na rôzne etapy ich práce. Všetko to však začalo jeho obrátením ku kresťanstvu. Tu je jeho príbeh:

„Haleluja!“ Pri tomto výkriku môjho kamaráta sa telefónne slúchadlo, ktoré som držal v ruke, takmer rozletelo. Práve mi položil zopár dôležitých otázok, na ktoré som odpovedal „áno“. Tie otázky zneli asi takto: „Veríš vo svojom srdci v Ježiša?“ „Si pripravený vyznať svojimi ústami, že Ježiš je tvojím Pánom?“ „Si úprimne pripravený patriť mu a nasledovať ho?“ „Odvzdal si mu svoj život?“ Prečítal mi z Biblie niekoľko veršov a ja som otvorene priznal, pred ním i pred Bohom, že teraz verím v Ježiša. „Haleluja!“, ktoré sa v telefóne ozvalo, znelo veľmi nadšene. Síce so mnou hovoril iba môj kamarát Axel, ale za jeho hlasom stál niekto s oveľa väčšou autoritou a pýtal sa ma, či som pripravený patriť Mu a nasledovať Ho.

Bol som úplný nováčik, ktorý nemal ani poňatia o kresťanskom živote, ale napriek tomu som nadobudol pokoj a istotu, akú som predtým nepoznal. Bol som spasený, neprijal som „kresťanstvo iba ako svoje náboženstvo“, ale bol som spasený a znovuzrodený. Keď som predtým počul slovo „spasený“, bol som naň alergický a uťahoval som si zo svojich spolužiakov, ktorí čítali Bibliu a verili v Ježiša. Čo sa teda stalo?

Moje detstvo, ktoré som prežil v priebehu päťdesiatych a šesťdesiatych rokov v Göteborgu na západnom pobreží Švédska, nebolo ničím výnimočné. Môj domov bol domovom stabilnej pracujúcej triedy. Neexistovali v ňom hádky, problémy s alkoholom alebo nedostatok lásky. Kedykoľvek si spomeniem na tieto dni, v myslí sa mi

vynoria iba šťastné spomienky. Keď som sa vracal zo školy, mamka bola vždy doma, spokojná a šťastná. Otec pracoval v Göteborgu ako údržbár električkových tratí. Z práce prichádzal domov vždy v rovnakom čase, odložil svoju služobnú čiapku s veľkým odznakom na poličku, kde mal uložené klobúky, umyl si ruky a sadol si k jedlu. Potom zmizol do garáže a ukázal sa až o deviatej pri večerných správach. Môj otec nebol obzvlášť výrečný, ale veľa čítal a vždy mi bol príkladom stability a bezpečia. Neodoberali sme žiadne večerníky, čítali sme iba *Göteborg Post* a *The Work*, ktoré si otec predplatil cez odbory. Okrem toho sme ako rodina odoberali *Reader's Digest* a *Council Worker*. Väčšina z toho, čo sme čítali, boli najlepšie ľavičarske myšlienky a voliť inú stranu ako Sociálnu demokraciu bolo u nás doma nepripustné.

Od polovice šesťdesiatych rokov sa začala celá švédka spoločnosť radikalizovať. Tomuto vplyvu neunikla ani moja škola v Göteborgu, atmosféra istoty sa zmenila na situáciu, ktorá podnietila vzburu. Bolo to v priebehu môjho štúdia na strednej škole, keď prepukla stávková národných odborov a my študenti sme išli špeciálnym vlakom do Štokholmu, aby sme sa pripojili k protestnému pochodu. V tých dňoch bola vo Švédsku horúcou témou aj vojna vo Vietname. Narastal počet demonštrácií. Zástupy priaznivcov „moci kvetov“ z hnutia hippies, užívajúci si melódie kapiel *The Beatles* a *Rolling Stones*, sa z ničoho nič premenili na

červených radikálov. Snívali o veľkej revolúcii, ktorá by vyriešila problémy celého sveta. V göteborgskom prístave zakotvila čínska propagačná loď, ktorej paluba sa hemžila kultúrnymi revolucionármi a jej boky boli posiate krvavočervenými sloganmi. Ihneď som nasadol na bicykel a šiel na predmestie do marxistického kníhkupectva, aby som si kúpil výtlačok Maovej Malej červenej knihy. Májové oslavy síce nahradili vystrájanie výtržníkov, ale i napriek tomu iba zopár zasvätených ľudí malo odhodlanie navštevovať „červené triedy“, ktoré boli teraz na každom rohu. Veľa mladých smerovalo namiesto toho do centra na ulicu Aveny 18 alebo chodilo na rôzne diskotéky a večierky, ktoré sa konali v každej časti mesta. V tomto období kvôli vplyvu Beatles tiež vzrástol záujem o východné náboženstvá. Zmätku bolo čoraz viac. Čo si mal z toho človek vybrať? Vonkajšiu revolúciu alebo vnútorný kult? Maharishi, jeden z predstaviteľov mystiky, opakovane navštívil Švédsko, aby predstavil TM, transcendentálnu meditáciu.

Počas vysokoškolského štúdia som si neustále kládol tieto otázky. Čomu veriť? Moje pochybnosti ohľadne zabehaného spoločenského systému sa neustále prehlbovali, až prerástli do pohrdania, ale zo všetkého najviac som bol rezervovaný voči kresťanstvu. Všetky zmienené veci na mňa veľmi vplývali.

A z ničoho nič bol jedného dňa spasený môj kamarát Axel. Zasiahlo ma to ako blesk. Čo sa to len stalo? Vedel

som, že tento úbožiak trpel kvôli svojej minulosti v evanjelíkálnej cirkvi, ale čo malo znamenať toto? Všetky diskusie o Wittgensteinovi, Hermanovi Hessem, budhizme a socializme prestali byť aktuálne. Jediné, o čom hovoril, bol Ježiš! Jasně, že som si to všimol, no nevedel som, čo si mám o tom všetkom myslieť. Až doposiaľ totiž Axel menil názory ako ponožky. Vyskúšal už toľko vecí, no vzápätí ich rýchlo zavrhol, teraz však o Ježišovi neprestával hovoriť. Obmedzil som s ním stretnutia, v nasledujúcich mesiacoch som ho videl asi len tri alebo štyrikrát. Ale aj to stačilo, aby som si všimol, ako veľmi sa zmenil. Bol šťastnejší a skutočne iný. A ja som sa začal cítiť nepokojný, hriechy, nedôsledný a sebecký.

V treťom a štvrtom ročníku na strednej škole sme mali hodiny náboženstva s jedným kňazom. Starý pán Ahlsted spokojne sedával za katedrou a očividne sa tešil z každej minúty, keď mohol rozprávať o kresťanstve. Čím viac sa ho snažili moji spolužiaci dostať na lopatky svojimi marxistickými postojmi, tým viac si to starý pán Ahlsted užíval. S pokojom odpovedal na ich plamenné argumenty: „Kresťanstvo môžete zhrnúť do jedného slova: 'radosť'!“ Nevedel som, čo si mám o tom myslieť. Pre mňa sa kresťanstvo spájalo so všetkým, čo bolo mdlé, konzervatívne, utláčajúce a negatívne. Slová tohto starého pastora uist'ovali, upokojovali a oslobodzovali od namyslenosti a klamstva. Vyžarovala z neho radosť a pokoj – presne to, o čom hovoril.

Moje pohrdanie Bibliou bolo založené iba na pocitoch. Nemalo to žiadnu logiku. Okrem birmovky, kedy som aj tak ničomu nerozumel, som Bibliu otvoril len výnimočne. Napriek tomu som bol dosť drzý na to, aby som ju napádal. Chvastal som sa tým, že som čítal Upanishadu a Bhagavatgitu, ale nevedel som vôbec nič o Izaiášovi, Jeremiášovi, Pavlovi alebo Petrovi. Kedykoľvek sa ma nejaký kresťan spýtal, čo mám vlastne proti Biblii, len som zostal trápne mlčať. Moja hlúposť bola odhalená a ja som sa cítil zahanbený.

Život, ktorý popísal môj učiteľ náboženstva, a Axelov príklad hovorili za všetko. Diskutovalo sa mi s nimi

čoraz ťažšie. Niečo vo mne im však túžilo odporovať a hádať sa. Moje svedomie sa začalo prebúdať. Pritom som vôbec nevedel, že skupina kresťanov, vrátane jedného Američana z hnutia Ježiš, sa pravidelne schádzala a modlila za moje spasenie. To otvorilo cestu pre Božieho Ducha, aby mohol jednať v mojom srdci cez slovo, ktoré som počul od Axela a starého pána Ahlstedta.

Jedného dňa som sa namiesto do školy bicyklom vybral do kostola. Keďže bolo zatvorené, sadol som si vonku a premýšľal som. Nakoniec niečo vo mne odhalilo moju pýchu a chabé pokusy ujsť pred Bohom. Keď som prišiel domov, zavolať som svojmu kamarátovi, ktorému som sa snažil zo všetkých síl za posledných šesť mesiacov vyhýbať, a spýtal som sa ho, či by som mohol za ním prísť porozprávať sa.

V tú sobotu večer 28. mája 1970, keď som prišiel k Axelovi, bol už na moju návštevu pripravený. Žiadnemu z bývalých kamarátov by som sa takto nedokázal otvoriť. Veľakrát sme dlhé hodiny debatovali po telefóne o prízemných veciach a problémoch. To však neznamenalo, že by som ho teraz chcel len tak ľahko nechať vyhrať. Keď sa ma spýtal, či sa môžeme spolu modliť, takmer som vybuchol. Dokonca pustil aj kresťanskú pesničku o „temnej ceste životom“ a každé slovo, ktoré v nej zaznelo, bolo pre mňa ranou medzi oči. Radšej by som ale počúval túto pieseň, než Axela modliť sa.

Keď sa ma spýtal, či sa za mňa môže modliť, zahundral som niečo v zmysle 'nech robí, čo chce'. Axel začal hlasno orodovať za moje spasenie. Hneď ako začal, urobilo sa mi nevoľno. Hrýzlo ma svedomie a zároveň som si uvedomoval, že sa v miestnosti odohráva veľký boj o môj život. Neskôr som sa dozvedel o duchovnom boji za ľudské životy. Nie nadarmo Ježiš hovorí v Markovi 8:36: „Lebo čo osoží človekovi, keby získal čo hneď i celý svet a svoju dušu utratil?“ Je z toho zrejme, ako veľmi Bohu záleží na každom jednotlivcovi.

Ten tlak som nevydržal. Vyskočil som, rýchlo sa s ním rozlúčil, vybehol z bytu a nasadol do vlaku smerom domov. Celou cestou mi vo vnútri rezonovali slová: „Môžeš prijať

odpustenie hriechov!“ V mojej mysli zneli až kým som sa nedostal domov, teda až trištvrte hodinu. Hneď ako som sa vrátil, padol som vo svojej izbe ticho na kolena a poprosil Ježiša, aby mi odpustil. Chvíľu som zápasil s tým, čo mám vlastne Bohu povedať. Nakoniec som ho vlastnými slovami požiadal, aby prišiel do môjho života a stal sa mojim Pánom. Takto som sa znovu narodil. Pokoj, aký som nikdy predtým nepoznal, zrazu naplnil moje srdce. Cítil som, akoby zo mňa spadol veľký balvan.

Keď som sa v nasledujúce ráno prebudil, celá moja bytosť bola zaplavená pokojom. Bola nedelňa. Prvýkrát po dlhej dobe som mal naozaj čisté svedomie. Cítil som sa čistý vo vnútri a bol som si vedomý, že sa to prejavuje aj navonok. Čudoval som sa, ako krásne vonku spievajú vtáky. Zvláštne, akoby som ich doteraz nepočul! Predo mnou sa objavili celkom nové obzory. Stál som na prahu úplne nového života. Vedel som, že som kresťanom. Vtedy som ešte nedokázal vysvetliť, ako je možné, že mám istotu spasenia. Jednoducho som bol o tom presvedčený! Neskôr som v Biblii objavil, že apoštol Ján hovorí o istote spasenia: „To som napísal vám veriacim v meno Syna Božieho nato, aby ste vedeli, že máte večný život a aby ste verili v meno Syna Božieho“ (1Jána 5:13).

Amerika má nového prezidenta

Po novembrových prezidentských voľbách nastúpil 21. januára 2009 do funkcie prezidenta Spojených štátov prvý Afroameričan, demokrat Barack Obama. Kresťanskí lídri považujú jeho zvolenie za významný pokrok v rasovej otázke,

avšak upozorňujú, že v nasledujúcich mesiacoch sa pravdepodobne sťaží boj proti potratom a na obranu tradičného manželstva. Nový prezident hneď po nástupe do funkcie zrušil zákaz financovania interrupcií, ktorý presadil jeho predchodca. Mnohé krajiny si sľubujú zmenu americkej zahraničnej politiky.

Už počas predvolebnej kampane Barack Obama sľúbil, že v prípade svojho zvolenia zatvorí väznicu v Guantanáme a siahne amerických vojakov z Iraku. K týmto krokom hneď po

inaugurácii skutočne pristúpil, hoci celkom iste potrvajú nejaký čas. Obama sa netají svojou ambíciou viesť dialóg s Iránom, pokiaľ to bude možné. Jasne však vyjadril svoj záväzok podporovať Izrael a chrániť Jeruzalem ako jeho hlavné mesto. Počas bojov v pásme Gazy začiatkom tohto roka vyjadril Izraelu pochopenie. Teroristom pri inaugurácii odkázal: „Porazíme vás.“

Ďalšou vážnou otázkou, ktorú bude musieť Obama riešiť, je hlboká ekonomická kríza, v ktorej sa USA ocitli. Niektorí upozorňujú, že tento boj s krízou môže viesť k posilňovaniu úlohy štátu.

Na inauguračnú modlitbu si novozvolený prezident pozval baptistického pastora Ricka Warrena, ktorý je známy svojimi konzervatívnymi biblickými postojmi. Na otázku, či ide zo strany tohto liberálneho politika iba o politický ťah, alebo aj hlbší záujem, dá odpoveď asi až čas. Niektorí ale upozorňujú, že po „zbožňovaní“ Obamu môže prísť veľké rozčarovanie.

Zdroj: Charisma Magazine, Aktuálne.sk

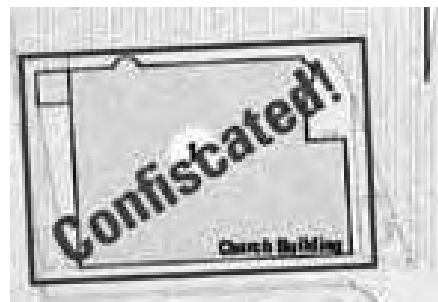
Skonfiškovali cirkevnú budovu

Cirkev Dom chvály v azerbajdžanskom Baku (súčasť siete zborov Slovo života) bojuje o právo na svoju vlastnú cirkevnú budovu, ktorú tamojšie úrady skonfiškovali. Tento kresťanský zbor vznikol v roku 1994. Dnes má vyše 1000 členov a je najväčším protestantským cirkevným zborom v Azerbajdžane.

Od roku 1999, kedy sa museli všetky cirkvi v krajine oficiálne zaregistrovať, mohol tento zbor verejne vykonávať svoje aktivity a v roku 2003 si kúpili vlastný pozemok. Dovtedy cirkev pôsobila v prenajatých priestoroch. Vďaka veľkým obetiam svojich členov si dokázali kúpiť pozemok s tromi budovami a v priebehu troch rokov ho aj splatiť. Dve budovy už plne vybavili, tretiu zbúrali, aby bolo miesto na väčšiu halu. Hodnota investície bola 200 000 dolárov, jej súčasná hodnota je 570 000 dolárov.

Napriek tomu, že kúpa pozemku aj budov bola riadne zaregistrovaná a splátky boli pravidelné, vláda udelila predchádzajúcemu vlastníkovi – ropnej spoločnosti vo

vlastníctve štátu – právo na tretinu pozemku. Po niekoľkých odvolaniach na súde bolo vydané rozhodnutie budovu skonfiškovať bez akejkoľvek kompenzácie. Momentálne sa zhromaždenia konajú vo veľkom stane na mieste, kde má stáť nová hala. Nakoľko u miestnych autorít sa nedá dovoliť spravodlivosť, zbor v spolupráci so Slovom života v Uppsale hľadá pomoc v zahraničí a nevylučuje ani možnosť obrátiť sa na Európsky súd.

Zdroj: Livets Ord Uppsala

„Nokijské prebudenie“

Fínske mesto Nokia 15 kilometrov západne od Tampere je známe najmä mobilnými telefónmi. Menej ľudí však vie, že v priebehu posledných 18 rokov okolo 15 000 ľudí spoznalo Ježiša v takzvanom „Nokijskom prebudení“.

Toto prebudenie začalo v roku 1991, keď evanjelický farár Markku Koivisto bol zázračne uzdravený z rakoviny. Koivisto sa práve chystal do nemocnice, keď mu jeden letničný kazateľ z Austrálie, ktorý tam bol práve na návšteve, zavolať a povedal, že Boh ho v noci trikrát zobudil s tým, že „sa má ísť modliť za

evanjelického farára.“

Farár ponuku najprv odmietol, keď však kazateľ na tom trval, napokon súhlasil, aby sa zaňho modlil a pomazal ho olejom. Uzdravenie neprišlo hneď, ale pri liečbe sa farár neuveriteľne rýchlo zotavoval, čo ho viedlo k zmene jeho teológie ohľadne Božieho uzdravenia. Začal sa stretávať s niekoľkými ľuďmi a modliť sa za chorých. V priebehu niekoľkých mesiacov sa už schádzali stovky ľudí, ktoré potom rýchlo narástli na tisíce. V sekularizovanom Fínsku, kde žije päť miliónov ľudí, je to niečo nevídané.

Na týchto kresťanských stretnutiach bol vždy kladený dôraz na spasenie a uzdravenie. Evanjelická cirkev však pre toto hnutie nemala pochopenie, a tak sa nakoniec ich cesty rozdelili. Dnes toto hnutie funguje pod názvom Nokijská misijná cirkev. Na zhromaždenia, ktoré sa konajú v Tampere, pravidelne chodí 6 000 ľudí.

Zdroj: Revival Fire News, Wikipedia.org

Izrael a jeho právo na život

Jednou z najsledovanejších tém dnešných dní v médiách je konflikt v Gaze. Pri povrchnom pohľade nezainteresovaného a výdatnej podpore zväčša plytkých správ médií je situácia jasná – Izrael je agresor, ktorý vrhol na územie Gazy a vraždí tam nevinné palestínske deti a ženy. Skúsme sa však aspoň v skratke pozrieť na kontext toho, o čom hovoríme. Skúsme si položiť legitímnu a logickú otázku: Prečo vlastne Izrael siahol po zbrani a napochodoval do Gazy?

Gaza je malou územnou enklávou s rozlohou asi 360 km štvorcových na brehu Stredozemného mora medzi Izraelom a Egyptom. V Biblii sa spomína ako územie, kde žil kmeň Filištíncov, s ktorými Izrael často bojoval pri obsadzovaní zasľúbenej zeme. Dnešní Palestínci, okrem podobnosti mien, nemajú však s Filištíncami etnicky nič spoločné.

V novodobých dejinách v rokoch 1948 a 1967 bolo územie Gazy pod kontrolou Egypta. Izrael ho znovu získal po šesťdňovej vojne v roku 1967 a v rámci mierových rokovaní s Palestínčanmi z Oslo na ňom v roku 1994 vznikla Palestínska samospráva. Neskôr, v roku 2005, Izrael z vlastného rozhodnutia vysťahoval z Gazy aj posledných osadníkov.

Agresia alebo obrana?

Toto gesto Izraela a zároveň dôkaz, že Izrael myslí mierový proces vážne, sa obrátili jednoznačne proti nemu. Kontrolu nad pásmom Gazy totiž v roku 2007 prebralo militantné palestínske hnutie Hamas. Ide o organizáciu, ktorá nikdy neuznala právo Izraela na samotnú existenciu a jej základným cieľom je úplné zničenie Izraela. Územie Gazy, ktoré bolo donedávna zveľaďované židovskými rodinnými farmármi, sa premenilo na vojenskú základňu teroristov. Na slobodu médií, vyjadrovania sa, či vierovyznania môžu jeho obyvatelia zabudnúť. Jedinou voľbou je islam a pod dohľadom Iránu a jeho militantných duchovných klerikov, Gaza nemá ďaleko k zavedeniu islamského zákona Šaria. Civilné obyvateľstvo, deti, ženy, ich domy a školy sú v tomto prostredí neúcty voči životu len nástrojmi na dosiahnutie konečného cieľa: zničiť Izrael!

Podľa štatistík izraelskej armády, ktoré nikdy nespochybnila ani palestínska strana, len od roku 2003 bolo z územia Gazy vypálených viac ako 10.000 rakiet namierených výlučne na civilné obyvateľstvo v Izraeli. Obyvatelia najbližšieho izraelského mesta Sderot majú už viac ako osem rokov len 15 sekúnd na to, aby sa po rozozvučení sirén schovali do úkrytu a unikli raketám letiacim práve

z územia Gazy. Skúste sa čo len na chvíľu vžiť do ich situácie. Ostreľovanie vás môže zastihnúť cez deň alebo v noci, či ste v škole alebo na ulici, v práci alebo v posteli. Zvuk sirén je neúprosný. Viete si predstaviť, že by sa niečo podobné dialo na Slovensku? Tolerovali by ste dlhoročnú pasivitu svojej vlády, ak by územie Slovenska a povedzme aj mesta, v ktorom žijete, bolo pod takouto neustálou hrozbou? Konflikt v Gaze teda nezačal 27. decembra 2008, ako je to dnes prezentované politikmi a médiami, ale oveľa skôr.

Dvojaký meter

Pre tento konflikt je už príznačné, že vo chvíli, keď je ostreľovaný Izrael, celý svet vyzýva jeho vládu, aby bol zdržanlivý. Keď bol okolitými arabskými štátmi napadnutý Izrael – a to sa od roku 1948 stalo mnohokrát – Bezpečnostná rada OSN nezvolávala žiadne zasadnutia. Ale vo chvíli, keď sa Izrael začne brániť, Bezpečnostná rada OSN povie rezolútne „DOST“! Ihneď sa organizujú konferencie, rokovania, médiá vysielajú mimoriadnych spravodajcov, ukazujúcich svetu po zuby ozbrojených izraelských vojakov v úlohe „agresorov“. Svet vo svojej povrchnosti a duchovnej dezorientácii stráca cit na rozpoznanie skutočného útočníka od brániaceho sa. Izrael totiž netreba vyzývať k ukončeniu konfliktu. Pozornosť treba zamerať na ochromenie vplyvu islamského terorizmu v oblasti a Izrael nebude mať potom žiadny dôvod používať zbrane.

Biblicky veriacim kresťanom by otázka bezpečnej budúcnosti Izraela nemala byť vzdialenou. Na svete existuje viac ako 80 štátov, ktorých obyvatelia môžu slobodne praktizovať kresťanstvo, takmer 60 moslimských štátov, ale len jediný štát – Izrael je domovom Židov. Naša viera sa opiera o kompletný text Biblie a Izrael je jasným a nespochybniteľným zdrojom našej identity. Potrebujeme sa zaň modliť, ale zároveň sa aj v našich praktických postojoch zasadzovať za jeho právo na život. Za život v bezpečí a mieri.

Peter Švec

ICEJ Slovensko, predseda slovenskej pobočky Medzinárodného kresťanského veľvyslanectva v Jeruzaleme

John Maxwell

17 zákonov tímovej práce

Postoje sú subjektívne, preto môže byť ťažké identifikovať nesprávny postoj

V knihe 17 zákonov tímovej práce sa John C. Maxwell, medzinárodne uznávaný expert na vodcovstvo a autor knihy 21 zákonov vodcovstva, delí o životné princípy budovania tímu, ktoré sú nevyhnutné na dosiahnutie úspechu v podniku, rodine, cirkvi či organizácii. Knihu pripravujeme na vydanie v júni.

Stalo sa vám už niekedy, že pri prvom rozhovore s človekom ste mali podozrenie zo zlého postoja, no nevedeli ste konkrétne poukázať, čo bolo zlé? Podľa mňa mnohí majú takú skúsenosť. Prečo majú ľudia pochybnosti, keď pozorujú postoje druhých? Pretože postoje sú subjektívne. Ľudia so zlými postojmi nemusia robiť nič ilegálne či neetické. Ale ich postoje môžu ruiniť tím rovnako, ako keby niečo také robili. Ľudia vždy prenášajú navonok to, čo cítia vo vnútri. Postoj sa týka priamo toho, aký človek je. A to sa prejavuje v jeho konaní. Dovoľte mi podeliť sa s vami o najbežnejšie druhy zlých postojov, ktoré môžu spôsobiť rozpad tímu, aby ste ich rozoznali, keď sa s nimi stretnete.

Neschopnosť priznať si chybu. Už ste niekedy strávili chvíľu s ľuďmi, ktorí si nikdy nepriznajú, že sa mýlia? Je to bolestivé. Nikto nie je dokonalý, ale človek, ktorý si o sebe myslí, že je dokonalý, nie je veru ideálnym tímovým spolupracovníkom. Jeho nesprávny postoj bude vždy vytvárať konflikty.

Neodpustenie. Hovorí sa, že Claru Bartonovú, zakladateľku moderného opatrovníctva, raz posmeľovali, aby nariekala nad krutým činom, ktorý pred rokmi na nej niekto spáchal, ale Bartonová na túto návnadu neskočila. „Nepamätáš, ako zle ti urobili?“ dohovárala jej priateľka. „Nie,“ odpovedala Bartonová, „akurát si jasne pamätám, ako som to odpustila.“ Prechovávanie zlej vôle nikdy nie je pozitívne ani vhodné. A ak sa neodpustenie vyskytne medzi členmi tímu, tím sa nevyhne zraneniu.

Malicherná žiarlivosť. Jedným postojom, ktorý veľmi silno pôsobí proti ľuďom, je určitý druh túžby po rovnosti,

ktorý živí malichernú žiarlivosť. Ľudia s takýmto postojom sú z nejakého dôvodu presvedčení, že všetci si zaslúžia rovnaké zaobchádzanie – bez ohľadu na talent, výkon alebo výsledky. Nič však nemôže byť vzdialenejšie od pravdy. Každý z nás je stvorený jedinečne a funguje inak, a podľa toho by sa s ľuďmi malo aj zaobchádzať.

Choroba „ja“. V knihe *The Winner Within (Víťaz vo vnútri)* úspešný tréner NBA Pat Riley píše o „chorobe ja“. Hovorí, že členovia tímu, ktorí ju majú, „si rozvíjajú neodolateľnú vieru vo svoju vlastnú dôležitosť. Ich činy akoby kričali: ‚To som ja.‘“ Riley tvrdí, že táto choroba nevyhnutne spôsobí vždy ten istý výsledok: „porážku nás.“

Väčšina zlých postojov je dôsledkom sebeckva.

Kritický duch. Fred a Marta sa viezli autom domov z bohoslužieb. „Fred,“ spýtala sa Marta, „všimol si si, že pastora kázeň dnes bola akási slabá?“ „Nie, nevšimol,“ odpovedal Fred. „A počul si, ako monotónne spieval spevácky zbor?“ „Nie, nepočul,“ odpovedal. „No, ale určite si si musel všimnúť ten mladý pár s deťmi priamo pred nami, aký hluk a chaos tam celé bohoslužby robili!“ „Prepáč, miláčik, ale nie, nevšimol som si ich.“ Napokon Marta znechutene povie, „Úprimne povedané, Fred, neviem, načo vlastne chodíš do cirkvi.“ Ak má niekto v tíme kritického ducha, každý to vie, lebo nikto v tíme nie je preňho dost dobrý.

Túžba privlastniť si všetky zásluhy. Ďalší zlý postoj, ktorý tím zraňuje, je

podobný „chorobe ja“. Ale zatiaľ čo človek s touto chorobou môže niekde v pozadí vytvárať nesváry, ten, kto si chce privlastniť všetky zásluhy, neustále vstupuje do svetla reflektorov, aby prijal poklonu – či si ju zaslúži alebo nie. Postoj takéhoto človeka je v úplnom protiklade k postoju stredného útočníka NBA zo Siene slávy Billa Russella, ktorý o svojej hre na ihrisku povedal: „Najvýraznejším ukazovateľom toho, ako dobre som zápas odohral, bolo, v akej miere som umožnil svojim spoluhráčom hrať lepšie.“ Samozrejme, existujú aj ďalšie negatívne postoje, ktoré som nevyjmenoval, ale mojím zámerom nebolo spísať ich všetky, chcel som zmeniť len tie najbežnejšie. Inak povedané, väčšina zlých postojov je dôsledkom sebeckva. Ak niekto z vašich tímových kolegov hádže druhým poľnú pod nohy, sabotuje tímovú prácu alebo sa robí dôležitejším ako tím, potom si môžete byť istí, že ste stretli človeka so zlým postojom.

Ak zlé postoje necháme tak, zruinujú všetko

Nesprávne postoje treba riešiť. Môžete si byť istí, že vždy spôsobia v tíme rozkoly, nevôľu, roztržky a rozdelenie. A ak ich nebudeme riešiť, nikdy nezmiznú len tak. Budú jednoducho hnisať a tím ruiniť – aj jeho šance na dosiahnutie svojho potenciálu. Keďže s ľuďmi, ktorí majú zlé postoje, sa tak ťažko zaobchádza, a keďže postoje sú subjektívne, môžete pri svojej reakcii na „hnilé jablko“ mať pochybnosti. Napokon, je to len váš názor, že ten človek má zlý postoj, a vlastne nemáte právo ho riešiť, však? Ale to neplatí, ak vám záleží na tíme. *Zlé postoje tím zruinujú.* Vždy je to tak. Ak necháte hnilé jablko v košíku spolu s dobrými jablkami, napokon vám vždy zostane košík hnilých jablák.

Rumunsko pre Ježiša

Posledný januárový víkend navštívil Rumunsko Martin Hunčár. Kázal v letničnom zbere v Nadlaku, ktorý navštevujú najmä Slováci. „Kázal som na nedeľnej rannej bohoslužbe a na dvoch večerných evanjelizačných zhromaždeniach, na ktoré domáci pozývali svojich priateľov. Nadlak je dosť nábožensky založený, v podstate tam všetci určitým spôsobom veria v Boha. Vyučoval som o pokání a Božom milosrdenstve z Jonáša a kládol som dôraz na vieru. Myslím, že všetci sa potrebujeme v týchto časoch naučiť spoliehať na Boha, dôverovať mu a očakávať zázraky. Napriek tomu, že títo veriaci mali trochu iné dôrazy ako my, bolo nádherné vidieť, že všade máme bratov a sestry, navyše Slovákov!“, hovorí o ceste pastor Martin Hunčár.

V nedeľu večer kázal v jednom novšom zbere v Arade, kde je pastorom Samuel Čaba, Rumun, ktorý má veľkú víziu pre svoje

mesto. „Kázal som po anglicky o tom, že máme chodiť s Bohom a evanjelizovať, ale nepociťoval som rečovú bariéru. Mnoho ľudí prišlo za mnou po zhromaždení a veľmi mi ďakovali za slovo. Atmosféra v cirkvi a spôsob chvál a uctievania bol veľmi podobný nášmu. Spolu s ich pastorom sme vnímali, že v budúcnosti budeme ešte v mnohom spolupracovať,“ dodáva Martin Hunčár.

V Rumunsku je asi pol milióna letničných a asi dvestotisíc baptistov a niekoľko ďalších desaťtisíc iných evanjelikálnych veriacich. Hoci prevažná väčšina obyvateľstva sa hlási k pravoslávnej viere, evanjelikálne a letnično-charizmatické zbory sú často veľké (neraz aj nad tisíc členov) s pomerne silným vplyvom na spoločnosť, ak to porovnáme s inými európskymi krajinami.

Vítazný život

Mark Conner Sedem nástrojov na budovanie cirkvi

Známy austrálsky pastor sa zdieľa so svojimi skúsenosťami ohľadne rastu zboru. Jednoduchým vyučovaním doplneným zrozumiteľnými príkladmi je toto kázanie dôležité pre každého člena zboru.

DVD

290,- Sk

9,63 €

Matthew Barnett Cirkev - miesto pre každého

60 minútové posolstvo pastora zboru z Los Angeles, ktorý týždenne kfmia 30.000 ľudí.

DVD

290,- Sk

9,63 €

Joyce Meyer Krása miesto popola

Veľa ľudí je navonok vyrovnaných, ale pravdou je, že vo vnútri sú trosky. Ich minulosť ich vnútorne zlomila, zdrvila a zranila. Môžu byť uzdravení.

2008, 288 strán,
mäkká väzba,
vydavateľstvo Syloam

299,- Sk

9,92 €

Frank Peretti Z temnot

V malom univerzitnom mestečku prebieha boj. Nie so zbraňami v rukách. Aspoň nie s tými hmatateľnými. Diabolský komplot má v úmysle zovrieť obyvateľov mesta a nakoniec i celú ľudskú rasu v chladnom objatí klamstva a zla.

2008, 449 strán,
mäkká väzba, 15 x 21 cm,
vydavateľstvo Kumrán

299,- Sk

9,92 €

Apokryfy (názov pochádza z gréčtiny a znamená „skryté spisy“) sú **knihy podobné biblickým, ktoré ale do biblického kánonu nepatria**. Pod týmto pojmom sa človeku väčšinou vybaví knihy ako 1. a 2. Makabejská, Júdit, Sírach a pod. Tieto knihy nikdy neboli súčasťou kánonu židovského Písma, ocitli sa však v gréckom preklade Starej zmluvy zvanom Septuaginta. Keďže kresťanstvo sa rozvíjalo v grécky hovoriacej Rímskej ríši, kresťania hojne používali Septuagintu, a tak sa apokryfy dostali aj do Hieronymovho latinského prekladu Vulgata. Katolícka cirkev ich považuje za neoddeliteľnú časť Písma a nazýva ich deuterokanonickými knihami, hoci aj samotné toto pomenovanie naznačuje, že nie sú na úrovni ostatných biblických kníh. Tieto starozmluvné apokryfy sú vo väčšine prípadov neškodné a možno ich pripodobniť ku kázni, ktorá je užitočná, nie je však na úrovni Božieho slova.

Nebezpečné, z hľadiska biblického učenia, sú však **novozmluvné apokryfy**, ktoré vznikali v období rozvoja ranej cirkvi. Tieto knihy nie sú až také známe, v poslednej dobe sa však niektoré z nich tešia väčšiemu záujmu najmä v súvislosti s konšpiračnými teóriami, aké rozvíja napr. Dan Brown vo svojej knihe *Da Vinciho kód*. Ide najmä o Evanjelium Márie Magdalény či Evanjelium Tomášovo. Niektorí sa nazdávajú, že práve v takýchto spisoch by sme mali hľadať pôvodnú kresťanskú

Apokryfy (1.-4. storočie)

Skrytá pravda alebo mýtus?

zvest', ktorú cirkev neskôr údajne prerobila. V apokryfoch tak podľa týchto teórií zostala „skrytá pravda“. Ako to teda bolo naozaj? Poďme sa pozrieť na to, čo o tom vieme.

Vďaka dlhoročnej práci archeológov a historikov je vznik Novej zmluvy v období ranej cirkvi zdokumentovaný pomerne dobre. Najstaršie rukopisy Novej zmluvy, ktoré dnes máme k dispozícii, hoci nie úplné, siahajú až do 2. storočia, čo je doba sotva sto rokov po ich napísaní. Z tohto obdobia pochádza aj svedectvo o **štyroch evanjeliách**. Známe je, ako napr. cirkevný otec Ireneus prirovnáva štyri evanjeliá k štyrom svetovým stranám. A niekedy v rokoch 150-160 raný kresťanský apologista Tatian napísal *Diatessaron*, v ktorom sa pokúsil zladiť štyri evanjeliá do jedného celku (názov znamená *Podľa štyroch*). Toto je dosť jasné svedectvo, že cirkev už v tomto období všeobecne prijímala štyri evanjeliá – hoci ich mohlo kolovať viac. K prípadnej „cirkevnej konšpirácii“ by muselo prísť ešte pred týmto obdobím. Tu ale narážame na veľký problém. Cirkev bola zhruba od r. 40-50 rozšírená po celej Rímskej ríši, ba aj za jej hranicami. Nešlo o žiadne organizované teleso, organizácia cirkvi vznikala neskôr. Jednoducho nebola žiadna úzka skupina vedúcich, žiadne „politbyro“ ani žiadny pápež, ktorý by mohol niečo takéto zosnovať. Apoštolovia sa rozišli do rôznych krajín a niektorí z nich sa zrejme už nikdy vzájomne nevideli. Na podporu svojho posolstva používali hlavne Starú zmluvu. V nej sú rôznym spôsobom opísané prakticky všetky prvky kresťanského učenia, bolo ich už treba len odomknúť kľúčom – ktorým bol Ježiš Kristus. A Starú zmluvu kresťania prepísať nemohli – tá totiž bola a je v rukách Židov.

Tomášovo evanjelium je neskoršieho dáta (2. st.) ako biblické evanjeliá. V podstate to ani nie je

evanjelium, ide o zbierku výrokov prisudzovaných Ježišovi. Výroky sú ťažko zrozumiteľné a jasne sa spájajú s herézou gnosticizmu. Tomášovo evanjelium sa našlo medzi gnosticými spismi objavenými v roku 1945 v egyptskom Nag Hammadí a jeho autorom pochopiteľne nie je apoštol Tomáš. Inej téme sa venuje **Jakubovo evanjelium**. Patrí medzi evanjeliá venujúce sa tým častiam Ježišovho života, ktoré nie sú zachytené v štyroch evanjeliách. Konkrétne hovorí o udalostiach pred Ježišovým narodením. Jeho ústrednou postavou nie je Ježiš, ale jeho matka Mária. Za zmienku stoja aj **Skutky Pavla a Thekly**, ktorým síce nemožno pripisovať veľkú historickú hodnotu, zanechávajú nám však napr. zmienku o fyzickom zjave apoštola Pavla. Medzi ďalšie apokryfy patria napr. *Evanjelium Hebrejom*, *Evanjelium Egyptanom*, *Nikodémovo evanjelium*, *Skutky Pavlove*, *Skutky Petrove*, *List apoštolov*, *Zjavenie Petrovo* či *Zjavenie Tomášovo*. Názvy týchto spisov môžu vzbudzovať veľkú zvedavosť, ponúkajú nám totiž informácie o dosiaľ nepoznanom. Uvedomme si však, že tieto spisy vznikali podstatne neskôr, než sa odohrali dané udalosti, a že často vznikali vo falošných prúdoch, pričom ani jeden z nich nebol napísaný autorom, ktorého meno nesie. Práve to je dôvod, prečo cirkev tieto apokryfy nikdy neprijala do kánonu. Tvorba kánonu bola veľmi prirodzeným procesom a logicky boli prijaté knihy, ktoré boli písané samotnými apoštolmi alebo pod ich dohľadom a ktoré boli rozšírené všeobecne po celej cirkvi. Spisy vydané pod falošným menom boli rázne odmietnuté. Veď akú pravdu možno čakať od kníh, ktoré klamú už vo svojom nadpise?

Zdroje: Wikipedia – otvorená encyklopédia

Jozef ŠPIRKO: *Patrológia*
Pavel HANES: *Dejiny kresťanstva*
Stránku pripravil: Tomáš Počaj

Host'ujúci kazatelia v našich zboroch:

8. marca, nedeľa o 10.00	DK Dúbravka, modrá sála	Micael Lundin
11. marca, streda o 18.00	Slovo života Banská Štiavnica	Micael Lundin
13. marca, piatok o 18.00	Slovo života Komárno, dom Matice slovenskej	Micael Lundin
19. marca, štvrtok o 18.30	Blatnícka 3, mládež Slovo života Bratislava	Thomas Lahti
20. marca, piatok o 18.30	Slovo života Nitra	Thomas Lahti
27. – 29. marca, piatok – nedeľa	DK Dúbravka a PKO	Konferencia viery, hostia: Carl Gustaf Severin, Stefan Salmonsson, Miro Tóth a skupina Tretí deň
18. – 19. apríla, Sobota o 18.00, nedeľa o 10.00	DK Dúbravka, modrá sála	Seminár s Dr. Andersom Gerdmarom v Bratislave
23. – 27. apríla štvrtok – pondelok	misijné výjazdy študentov biblickej školy	
21. – 24. mája štvrtok – nedeľa	Uppsala Švédsko	seminár s pastorem Ekmanom

Micael Lundin: jeden z priekopníckych misionárov v strednej Európe, v rokoch 1994-97 riaditeľ medzinárodnej biblickej školy v Brne, ktorú absolvovalo 700 študentov

Thomas Lahti: dlhé roky pôsobil ako misionár v Tadžikistane, dnes je cestujúcim kazateľom so silnou službou mladým.

Dr. Anders Gerdmar: uznávaný teológ, dekan teologickej fakulty Univerzity *Livets Ord* vo Švédsku, vynikajúci kazateľ Božieho slova.

(Kontakty na jednotlivé zbory a skupiny nájdete na našej web stránke: www.slovozivota.sk)

Detský tábor Slovo života - Poniklec 2009

Tam, kde minulý rok, ale inak!

- **Nástup:** 4.7. 2009 o 17:00 pred večerou
- **Odchod:** 11.7. 2009 o 12:30 po obede
- **Kde:** Rekreačné zariadenie Poniklec, Mlynská 414, 976 45 Hronec, v blízkosti Brezna.
- **Areál a ubytovanie:** Ubytovanie bude v murovanej budove a drevených chatkách. Priamo v areáli sa nachádza záhradné posedenie, ohnisko, herňa pre deti, sauna, posilňovňa, tenisový kurt, stolný tenis. V tejto chate sme boli aj minulý rok, ale program bude iný ako minulý rok! Viac info na www.poniklec.szm.sk
- **Cena:** 100 Euro/osobu. Je to jednotná cena pre deti a dospelých. V cene je zahrnuté ubytovanie, plná penzia počas siedmich dní, starostlivosť o vaše dieťa a odmeny. Pokiaľ potrebujete zabezpečiť dopravu pre vaše dieťa, kontaktujte nás, aby sme vedeli, či a za akú cenu máme objednať autobus. V prípade, že zaplatíte do 1.4. 2009, máte nárok na **5 % zľavu**.
- **Kto sa môže zúčastniť:** Školopovinné deti a mládežníci rozhodnutí pomôcť v programe pre deti. Menšie deti môžu prísť len v sprievode rodičov alebo ich blízkych.
- **Podrobnejšie informácie:** Martin Hunčár, 02-44461192
- **Organizátor:** Slovo života Bratislava. Program zabezpečujú učitelia nedeľnej školy. Plánujeme zhromaždenia s kreatívnym zvestovaním Božieho slova, ručné práce, hry, šport, relax, výučbu angličtiny (anglický lektor z nášho zboru) a výlety do okolitého prostredia.

Pomôžte nám vydávať *Víťazný život*

Toto číslo vychádza v náklade 2 300 kusov ale teraz na dvadsiatichštyroch stranách! Pokračujeme vo farebnej obálke a vo zväčšenom formáte! Verím, že tieto zmeny budú prínosom. Časopis rozposielame **zadarmo** už na viac ako 1 200 adries. Od našich čitateľov dostávame veľa povzbudení, no potešíme sa, ak nám opäť napíšete. Veľkú časť nákladov stále nesie náš zbor a mnohí verní prispievatelia z celého Slovenska. Sme veľmi vďační za každý príspevok, či na pravidelnej báze alebo jednorázovo. Vopred ďakujeme za vašu pomoc.

Vašu podporu, prosíme, pošlite priloženou poštovou poukážkou alebo sumu poukážte na: Slovo života int., P.O. Box 17, 814 99 Bratislava; VÚB BA - centrum, č. ú.: 68434-112/0200, var. s. 11

Prosíme vás tiež, aby ste nás informovali o prípadnej zmene vašej adresy. Ďakujeme.

Evanjelizačný partner

1. Pravidelne mesačne prispieva sumou, ktorú si sám určí (100,- Sk; 200,- Sk; 500,- Sk; inú).
2. Modlí sa za obrátenie ľudí na Slovensku a za evanjelizácie, ktoré usporadúvame.

Kam smeruje finančná podpora?

na náklady spojené s evanjelizáciami (prenájom, doprava, pozvánky, letáky, časopis, misijní pracovníci) a stavba cirkevnej budovy v Bratislave.

Čo ponúkame?

- Modlitby za Vás a za Vaše potreby
- Pravidelnú informovanosť o diani v našom zbere a o ďalších plánoch.

Ako platiť?

Poštovou poukážkou alebo bankovým prevodom na účet: Slovo života, VÚB Bratislava - centrum, č.ú.: 68434-112/0200, variabilný symbol: 20

Upozornenie!

Naďalej podporujte svoju miestnu cirkev duchovne a finančne.

Poštová poukážka priložená v tomto časopise s variabilným symbolom 11 slúži výhradne na podporu tohoto časopisu. Pre evanjelizačného partnera použite variabilný symbol 20.

Víťazný život môže požeňať aj vašich priateľov,
STÁLE ZADARMO!

stačí, ak si ho objednáte na dolevedenej adrese.

Objednajte si kázania na CD

2009-02-01	Čuřík Peter	Abrahám: Čo opustil a za čím išiel - CD mesiaca	C0902011	2,29 Eur
2009-01-25	Carlson Áke	Od Abraháma k cirkvi: Spravodlivosť z viery	C0901251	2,29 Eur
2009-01-24	Carlson Áke	Abrahám: Ako Boh vošiel do zmluvy s nami	C0901242	2,29 Eur
2009-01-24	Carlson Áke	Abrahám: Zmluva ako kotva nádeje - CD mesiaca	C0901241	2,29 Eur
2009-01-18	Čuřík Peter	Nedeľa vízie	C0901181	2,29 Eur
2009-01-11	Rossmán Jan	Pastorácia duše a mesta	C0901111	2,29 Eur
2009-01-04	Martin Hunčár a Peter Čuřík	Chodiť s Bohom je to najdôležitejšie. V naplňaní Božej vôle je požehnanie.	C0901041	2,29 Eur
2008-12-28	Čuřík Peter	Dôležitosť duchovného života - CD mesiaca	C0812281	2,29 Eur
2008-12-21	Čuřík Peter	Vernosť a poslušnosť na pozadí veľkých príbehov	C0812211	2,29 Eur
2008-12-14	Linebäck Christer	Realita Ježišovej krvi	C0812141	2,29 Eur
2008-12-07	Čuřík Peter	Rast Božieho kráľovstva	C0812071	2,29 Eur
2008-11-30	Cedergårdh Per	Nesnaž sa vyrábať ovocie	C0811301	2,29 Eur
2008-11-23	Čuřík Peter	Je uzdravenie Božou vôľou?	C0811231	2,29 Eur
2008-11-16	Čuřík Peter	Láska k Bohu a k bližnému	C0811161	2,29 Eur
2008-11-09	Hunčár Martin	Obliekol si si celý výzbroj Božiu? - CD mesiaca	C0811091	2,29 Eur
2008-11-02	Čuřík Peter	Bohu sa páči keď chodíš vierou	C0811021	2,29 Eur

PRAVIDELNÉ NEDEĽNÉ BOHOSLUŽBY

DK Dúbravka, modrá sála,
Saratovská 2/A
Električka č.5; autobus č. 83
Nedeľa o 10.00 hod.
(súbežný program pre deti)

PRÍDTE A ZAŽITE ČERSTVÝ BOŽÍ DOTYK

Veríme, že JEŽIŠ je stále OZAJSTNÝM RIEŠENÍM na BEŽNÉ PROBLÉMY úplne obyčajných a NORMÁLNYCH ĽUDÍ. On zachraňuje, uzdravuje a vyslobodzuje. Poďme Ho spolu chváliť a oslavovať.

Kliknite na www.slovozivota.sk
Stará adresa, ale **nový imidž**
a **nové informácie**.

Pravidelný „update“ akcií
v našom zbere

Zaujímavé rozhovory
Knihy na čítanie **Kázne on-line**
e-shop s najnovšími produktmi

VÍTAZNÝ ŽIVOT 1/2009

Registračné číslo
Ministerstva kultúry:
2646/2001

Časopis pre všetkých kresťanov. Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy o nových knihách, audio a videokazetách a kresťanských podujatiach.
Vydáva: Slovo života international Bratislava
Adresa: Slovo života int., P. O. Box 17
814 99 Bratislava, tel./fax: 02-44 46 11 95

e-mail: slovozivota@slovozivota.sk
www.slovozivota.sk

Zodpovedný redaktor: Peter Čuřík
Články, technické spracovanie a preklady:
P. Čuřík, M. Hunčár, L. Bašnárová,
T. Počai, M. Miškovicová

Jazyková korektúra: L. Bašnárová
Vizuálna koncepcia: Matej Wittgruber
Fotografie:
M. Vajdová, A. Krajčovičová, M. Hunčár

-Nepredajné

PASTOR MARTIN HUNČÁR V RUMUNSKU

SEMINÁR S ĀKEM CARLSONOM

SEMINÁR PRE MANŽELOV S URBANOM VIKSTRÖMOM

Konferencia viery Bratislava 27. – 29. marca 2009

Pravidelná konferencia Slova života priťahuje každoročne stovky kresťanov z celého Slovenska a aj zo zahraničia. Veríme, že aj tohtoročná bude mocným duchovným požehnaním pre náš národ a Európu. Konferencia viery 2009 bude mať ešte bohatší program ako po minulé roky. Ďalšou zmenou je, že síce v piatok a v nedeľu budeme v DK Dúbravka ako zvyčajne, ale celú sobotu strávime v známom bratislavskom PKO.

Program Konferencie viery 2009

27.3. piatok	18.30–21.00	Carl-Gustaf Severin , (worship Slovo života) <i>DK Dúbravka, Modrá sála</i>
28.3. sobota	09.30–09.50	Martin Hunčár - modlitebné zhromaždenie <i>PKO, Estrádna sála</i>
28.3. sobota	10.00–12.30	Peter Čuřík , (worship Tretí deň) <i>PKO, Estrádna sála</i>
28.3. sobota	14.00–16.00	Stefan Salmonsson , (worship Slovo života) <i>PKO, Estrádna sála</i>
28.3. sobota	16.30–18.00	Tretí deň a Miro Tóth - uctievanie <i>PKO, Estrádna sála</i>
28.3. sobota	18.30–21.00	Carl-Gustaf Severin , (worship Slovo života) <i>PKO, Estrádna sála</i>
29.3. nedeľa	10.00–12.30	Stefan Salmonsson , (worship Slovo života) <i>DK Dúbravka, Modrá sála</i>

Tretí deň a Miro Tóth budú na našej konferencii slúžiť po prvýkrát. Skupina Tretí deň je jednou z najznámejších worshipových skupín na Slovensku, ktorých piesne sa udomácnili v mnohých kresťanských cirkvách. Miro Tóth je zároveň vedúcim mládeže AC na Slovensku.

Hlavnými hosťami tohtoročnej konferencie sú
Carl Gustaf Severin a Stefan Salmonsson.

Carl Gustaf Severin je evanjelistom, ktorý kázal vo viac ako 50-tich krajinách sveta. Boh jeho službu potvrdzuje zázračnými uzdraveniami. (Napríklad uzdravenie z leukémie, Víťazný život 1/2008 alebo kniha svedectiev z misijného poľa, Rusko si získalo naše srdcia.) Evanjelium podáva s hlbokým porozumením, ale zároveň s neopakovateľným humorm.

Stefan Salmonsson je jedným z najvyťaženejších kazateľov hnutia viery v Škandinávii. Prešiel mnohými skúškami života, ale ostal verný Pánovi a službe, do ktorej ho povolal. Okrem toho, že intenzívne cestuje ako kazateľ, je pastorm zboru Slova života v Jönköpingu. Zhromaždenia s ním sú príznačne radosťou a mocou Ducha

Peter Čuřík je hosťom konferencie a pastorm kresťanskej cirkvi Slovo života v Bratislave a autorom kníh 'Narod' sa znova! a 5 V k víťazstvu. Jeho kazateľská služba priniesla požehnanie do mnohých miest a kresťanských zborov na Slovensku aj v zahraničí.